

Európa története

Jazzman víziójának magyarosítása
by
Sector

Bevezetés

A 2030-as évben, végre megvalósult Európa terve az Unióval kapcsolatban. Az országok elfogadták az egységes szabályokat és törvényeket, hogy biztosítsák a gazdaságukat és jövőjüket. Az Euro szintén elfogadott és használt lett szerte az országok között, megcáfolva a korábbi jóslatokat az egységes gazdasági rendszer összeomlásáról. Az EU megalapította saját hadseregeit, tevékenységeit és politikáját, melyet minden ország el is fogadott. Úgy tűnt, végre megalakult a totális utópia a Földön, így hitték egészen 2056-ig.

Visszaszámlálás az apokalipszisig

2056 januárjában az EU-ban problémák merültek fel. Miután a kezdetekben minden tartalékukat felemésztették, a szövetség elkezdte érezni az egységes Európa hátrányait. Az Euro árfolyama visszaesett, mivel a nyersanyagok kifogyóban voltak, ezáltal drasztikusan megdrágultak. A világ olajellátottsága lassan megszűnt, ezáltal az EU lassan rádöbbsent, hogy több pénzt költ behozatalra, mint a saját országaira. Az EU-n belüli országok elkezdtek terveket szövögetni a saját gazdasági terveik megvalósítására. Az EU más tagjai tüntettek, de mindhiába, a lázongásokat hamar leverték, mikor a védekező országok elutasították ugyanazon terveket az együttműködésre másokkal. Bár úgy tűnt, az egyesült Európa katasztrófa előtt áll, továbbra is felajánlotta tagjainak a védelmet és a segílyeket, melyek ezen inséges időkben nagyon fontosak voltak.

2064 áprilisában, a Közép-ázsiai országok gazdasága (köztük Grúzia, Azerbajdzsán és Kazahsztán), nagyon instabillá vált. Számptalan polgári lázongás és tüntetés arra készítette a szomszédos Oroszországot, hogy lépéseket tegyen ez ügyben. Orosz egységek hatoltak be a három országba, s próbálták helyreállítani a rendet.

2064 őszén, a Szovjet Republikánus Moldávia leverte a román demonstrálásokat és tüntetéseket, akik a Romániával való egyesülést hirdették. Félvén a Román-Moldáv egyesüléstől, ezáltal növelve az idegen gazdaságot, az Orosz MVD (biztonsági) erők rajtaütöttek a protestálókön. Pár nappal a tüntetés után, Moszkva meggyanúsította Romániát, hogy az titokban bátorítja a felkeléseket. 2065 februárjában, a Román kormány letartóztatott 5 KGB ügynököt, akik szították a feszültséget Románia magyar kisebbsége körében.

2067-ben, a korábban megtervezett nehézipari tervek nem hoztak eredményt Németországban. A zuhanó gazdasági helyzet, radikális kormányzati csoportokat és skinhead megmozdulásokat eredményezett, akik a lengyel és cseh bevándorlók ellen fordultak. Hogy könnyítsen a kialakult helyzeten, és nem veszélyeztesse az EU-t, a német kormány engedményeket tett, stabilitása meggyengült. A szomszédos Lengyel -és Cseh Köztársaság, a második világháborús náci törvényekre hivatkoztak.

2067 augusztusában, az orosz erők Azerbajdzsánban és Kazahsztánban felülkerekedtek. Oroszország ezáltal megszállta Közép-Ázsiát és bevetette kormányzati erejét,

valamint titkosügynökeit, hogy manipulálja az idegen kormányok befolyását. Szeptemberben, KGB ügynökök segítségével, Oroszország rákényszerítette a fenti három országot, hogy segítségért forduljanak. Oroszország teljesítette ezeket a kívánságokat, és vágyakat. Az új kormány gyorsan felszámolta az ellenállókat, szerte az új területeken, bár az orosz erők jelenléte amúgy is elcsendesítette őket. Kína és Oroszország között új határvonal alakult ki.

Novemberben, egy nagyobb hullámú villongás rázta meg a volt Jugoszlávia államait. A heves harcok arra késztették a NATO-t, hogy rendet teremtsen az országokban. Miután a fegyverek elhallgattak, a NATO vezetői ottmarasztalták az egységeket a béke biztosítása érdekében. Az EU felemelte a hangját a helyzet ellen, felvázolva egy esetleges harmadik világháború lehetőségét. Titkon az EU, a NATO erők további maradását akarta elérni, hogy nekik ne kelljen intézkedni.

A németországi faji villongások a 2068-as évben tovább fokozódtak. A német kormány rákényszerült, hogy katonailag biztosítsa a rendet. 9 katonai ezredet vezényeltek az ország különböző tartományaiba. A nyugati biztosítással, lassan kelet felé tolódott a szélsőséges csoportok tevékenysége, megcélozva a lengyel és cseh lakosságot. Németország felismerte, hogy gyenge a jobboldali erők visszaszorítására, így plusz három páncélos egységet rendelt a keleti tartományokba. Lengyelország fenyegetve érezvén magát, erőket csoportosított a nyugati országrészébe.

Március folyamán, Lengyelország titkos megbeszéléseket kezdeményezett Fehéroroszországgal. Ám egy korábbi területi vita miatt, a beszélgetés hamar átcsapott inzultálásba, majd befejeződött. Ezen feldühödve, Fehéroroszország az mondta az EU-nak, hogy Lengyelország katonai akciót kíván indítani Németország ellen. Utóbbi egy inváziótól félve, minden maradék csapatát keletre küldte.

Szeptemberben, kormányellenes tüntetések kezdődtek Románia magyar kisebbsége körében, melyet a hatóságok levertek. Ezen feldühödve Magyarország azt állította az EU-nak, hogy Románia kormánya fegyverkezik. Decemberben lázongások kezdődtek Bulgária népessége körében, mikor a korábban a török elnököt meggyilkolni kívánó nacionalistát letartóztatták. A törökök szerint természetes halállal halt meg a börtönben, mely végül odáig vezetett, hogy a törököknek el kellett volna hagyniuk a Balkánt.

Lengyelország a nyugati német, illetve a keleti fehérorosz fenyegetettség miatt, január 13.-án tárgyalásokat kezdeményezett Moszkvával. Hónapokig tartó megbeszélések után született meg az a katonai szerződés, mely magába tömörítette Lengyelországot, Csehországot, Magyarországot, Bulgáriát és Oroszországot, ismertebb nevén az ÚJ VARSÓI SZÖVETSÉG (ÚVSZ) országait. Ez a szerződés megdőbbsentette a világot.

2069 Augusztusában, az ellenfelekkel körbevett Fehéroroszország megadta magát, és összeomlott, mivel nem volt biztosítva a nyersanyag utánpótlása. A lengyel és orosz egységek megszállták a volt ország területét. Lengyelország, egy lázadástól tartva, minden nem fehérorosz állampolgárt arra utasított, hogy hagyja el az országot. Egy csoport német ellenállt, s titokzatos módon halálukat lelték. Lengyelország szerint lázadók végeztek velük, de ennek elenére Németország további erőket csoportosított keletre.

2070 január 1.-én, Az EU elítélte az ÚVSZ cselekedeteit, valamint szankciókat hozott a szabályok folyamatos áthágója, Németország ellen. Az ÚVSZ-t utasították, hogy biztosítson szuverenitást a fehéroroszeknek, vagy különben az unió embargót hirdet a szövetség országai ellen. Németországot felszólították, hogy csoportosítsa át seregeit nyugatabbra. A nemzeti biztonságot többre értékelvén a kereskedelemnél, Németország és az ÚVSZ elutasította az EU fenyegetését, és vállalták a szankciókat. A katonai szövetségben Csehország, aki megszedte magát egy kicsit, amíg az EU-ban tagország volt, hadműveletet indított. Arra utasította az ÚVSZ-t, hogy nyomuljanak nyugatra, és szerezzenek ásványkincsekkel rendelkező területeket, életteret. Az ötletet elfogadta a szövetség, de addig nem kívánt akcióba lépni, amíg nem provokálják.

2070 júliusában az EU, a lengyelek ellen indított embargója arra készítette Lengyelországot, hogy Németország normalizálja a lengyel jogokat. Szélsőséges lengyel csoportok ez ellen tiltakoztak, de a német gyorsreagálású erőknek hála, hamar letettek erről. Abban a reményben, hogy megtudják gyengíti a lengyel kormányt, német szekták titkos kapcsolatba léptek lengyel földalatti erőkkel, megbízva őket hogy szítsanak lázongásokat az országban. Hamarosan lázongások keltették fel országszerte a lengyel kormány figyelmét. A tüntetések elcsendesedésével Lengyelország meggyanúsította a német államot a lázadók megbízásával, melyet utóbbi elutasított, bár feltételezte, hogy néhány nacionalista német szökhett át a határon. Ezután még több sereget csoportosítottak a lengyelek nyugatra.

2071 folyamán néhány határincidens és kölcsönös tűzérségi támadás történt a két ország között. Július közepén néhány német egység átlépte a határt abban a hiszemben, hogy a lengyelek teljes szélességben támadást indítottak. Napokon belül a két ország háborúban állt egymással. Mindegyik oldal fel volt készülve, így állóháború alakult ki. Németország lassan felülkerekedett, magához ragadta a kezdeményezést. 3 orosz osztag indult egy Varsóból, hogy segítsen a lengyeleknek, akik még mindig számbeli fölényben voltak.

Szeptember végén az ÚVSZ, provokációnak tekintve a németek Lengyelország elleni invázióját, belekezdett a megtervezett hadműveletbe. A Csehek beléptek a háborúba, délről támogatva a harcoló szövetségeseiket. Áttörve a déli német hadsereg állásait, benyomultak Németországba. Eközben keleten az orosz Megszálló Erők, az újonnan kifejlesztett hadipáncélban visszaverték az ellenséget Berlinig. Heteken belül keletről és délről fogták közre a német fővárost. A németek elleni győzelem közeledett, az ÚVSZ megszállta Németországot, hogy biztosítsa a jövőbeli agresszió megelőzését. Az EU tiltakozása kevés sikert hozott, s továbbra sem kívántak belépni a háborúba.

A lengyel inváziótól tartva, a németek segítséget kértek NATO szövetségeseiktől. Az EU országai féltették az öreg kontinens szövetségét, ezért csak az USA és Kanada állt a német birodalom mellé október 10.-én. Franciaország, Görögország, Olaszország és Belgium arra kérte az Egyesült Államok seregét, hogy addig nem indítsanak támadást, amíg az EU és a NATO nem talál kompromisszumos megoldást. Az USA ezt elutasította, és belerángatta NATO szövetségeseit a háborúba. Ezen a fenti négy ország felháborodva, kilépett a katonai szövetségből. December elején a britek megmutatták hogy van vér a pucájukban, és beléptek a konfliktusba. Abban reménykedve hogy elkerülheti a háborút, az EU kizárta Nagy-Britanniát a szövetségéből. Az Ibériai Peninsula, Spanyolország és Portugália, egyébiránt a NATO és az EU szövetségesei, inkább semlegesek kívántak maradni. A Dánok és a Hollandok a NATO és az EU partnerei maradtak, de nem kértek a háborúból.

A könnyű győzelemben reménykedve, még a tél beállta előtt, az orosz Sarki Megszálló Erők, az friss fejlesztésű energiafegyverekkel lerohanták Finnországot. Mégsem sikerült eredményt elérniük, képtelenek voltak áttörni a Finn Sarki Tengerészgyalogság védelmét. Decemberben brit és egyesült államokbeli tengerészgyalogosok szorították vissza a frontot keletre, egészen a Kola Peninsula félszigetig.

2072 januárjában, egy embert lelőttek a román-magyar határon a románok, azt állítva hogy csempész volt és fegyvereket szállított a románellenes magyar erőknek. 3 nappal később százak haltak meg egy romániai vasútállomáson, amikor bomba robbant fel közöttük. A román rendőrség tömeges magyar letartóztatást rendelt el. Az erdélyi magyarok ellenálltak és küzdöttek saját szuverenitásukért. Hogy a lázadást leverje, Románia a hadserege egy részét elküldte Erdélybe. Napok teltek el tüntetéssel, eredménytelenül. Magyarország ráeszmélt hogy nincs más lehetősége, s hadat üzent Romániának. Az ÚVSZ a maradék seregét áthelyezte Magyarországra, hogy ezáltal támogassa a Magyar Honvédséget.

Az ÚVSZ erők mélyen benyomultak Romániába augusztus folyamán, mely a románokat arra készítette hogy az EU-nál és a NATO-nál könyörögjenek segítségért. A NATO

elutasította a segítségnyújtást, a kétfrontos háború nehézségeire hivatkozva, az EU pedig nem kívánt csapatokat küldeni a hadszíntérre, de megígérte, hogy folytatja az embargót az ÚVSZ tagországaival szemben. Ukrajna, Szerbia-Montenegró és Szlovénia meghallgatta Románia sirását, s egységeket küldtek a frontra. Tartva a magyar erőktől és elkerülvén egy konfliktust, a NATO kivonta seregeit a volt Jugoszlávia országaiból.

Október közepén a Bolgár és Török ellentétek fokozódtak. Törökország katonai lépésre szánta el magát, tankok és katonák vonultak be Bulgáriába. Feldühödve Törökországra, a NATO ebből az államból is kivonta erőit és felszólította a törököket, hogy vonuljanak ki a bulgáriai területekről. Ez a kérésük süket fülekre talált, ezért Törökország NATO-ból való kizárása mellett döntöttek. Hogy Dél-Kelet Európa békéjét biztosítsák, októberben katonai szövetség született Görögország, Románia, Ukrajna, Szlovénia és Szerbia-Montenegró között, mely a Balkán Szövetség (BA) nevet kapta.

2073 februárjában a török erők tovább halmozták sikereiket a bulgáriai hadszíntéren. Az egyesült Cipruson török ciprusiak tartottak tüntetést az anyaország politikája miatt. A demonstráció egy görögellenes tüntetésbe csapott át, s a ciprusi katonaságnak kellett rendet tennie. A szükségtelen erőszak miatt a török sereg megszállta Ciprust. Polgárai védelmére Görögország is sereget küldött a szigetre, így kitört a görög-török háború.

Március közepén a szocialista olasz kormány egy kölcsönös védelmi szerződést kötött a görögökkel. A szövetséget elutasították, mivel nem a közvetlen olasz környezetben folyik a háború. Olaszország addig nem fog csatlakozni a háborúhoz, amíg az EU, vagy a NATO nem csatlakozik a BA-hoz és nem indít totális támadást. A szövetség neve a Mediterrán Szocialista Szerződés (MSA) lett. Most már képessé vált Görögország arra, hogy elsüllyessze az olasz vizeken hajózó, háborús zóna felé tartó ellenséges hajókat. Késő tavasszal a Csehek újra megtámadták Dél-Németországot, de az offenzívájukat visszaverték az új Gauss puskákkal felszerelt német egységek. A gauss technológia lehetővé tette, hogy megfordítsák a NATO erők a háború menetét. Pár héten belül az első NATO csapatok átlépték a lengyel határt. Varsó hamarosan elbukott, s lakói felkészültek az ostromra.

A román front stabilizálódott augusztusban, s elkezdődött a hadianyagok felhalmozása. A nyugati fronton az oroszok próbálták minden erejükkel megállítani az újult erővel támadó NATO erőket, mialatt a BA öreg fegyverekkel és járművekkel volt kénytelen harcolni. Ugyan Románia fejlettebb technológiával és jobb emberanyaggal rendelkezett, lassan érezni kezdték az ÚVSZ nyomasztó erejét.

Az ÚVSZ érezte, hogy a törökök komoly veszélyt jelenthetnek, ha folytatódik a harc velük. Egyetlen reményük az volt, hogy megállítják a NATO erőket, majd minden embert átcsoportosítanak Bulgáriába 2073 karácsonyára. A nyugati görög és az északi ÚVSZ nyomására, Törökország megértette, hogy vagy visszavonul, vagy vereséget szenved.

Tartva attól, hogy a BA veresége után az MSA nyugatnak fordul, az EU segítséget küldött Törökországnak. 2074. június 24.-én, egy lőszerekkel, fegyverekkel és hiánycikkkel megrakott konvoj indult egy a törökök felé. Miután a görögök elsüllyesztették a hajóflottát, ellenségeskedés hatalmasodott el az EU és az MSA között. Mivel az EU még mindig nem akart hadba lépni, ezért embargót vetett ki az MSA országaira. Ezzel rádöbbenették az MSA-t, hogy olaj és acél híján, nem fogják tudni sokáig folytatni a háborút. Így ha nem találhatnak egy alternatív energiaforrást, megroppan a gazdaságuk és elvesztik a háborút.

Július 13.-án, az oroszok végső elkeseredésükben taktikai atombombákat kezdtek használni. Gyakorta került sor erre az orosz-lengyel határtól alig 50 km-re. Mivel a NATO látta, hogy nem menekülhetnek meg az atomháborútól, ezért atomra atommal válaszoltak. Mivel a határok változékonyak voltak, ezért a fanatikus ÚVSZ vezetők elkezdtek nyugat fele bombázni.

2075 január közepén, az USA megépítette az Atlanti-Óceánon a világ legmélyebb fűrótornyát, valamint befejezték az első vízalatti város, Hydropolis építését is. Utóbbi tiktok

keretek között épült, s egy év kellett a felhúzásához, benépesítéséhez. Kína úgy hitte, hogy az ő városa fog megépülni hamarabb, de az amerikaiak ezt szabotálták. Az USA a népességét Kína ellen hangolta, s most, hogy övé volt a két legnagyobb olajlelőhely, Alaszka és az Atlanti-óceán fűrotornya, elkezdett félni a többi irigy országtól, legfőképpen Kínától. Hogy területei védelmét biztosítsa, az USA minden katonáját hazahívta, kivéve az Európában szolgálókat. A 2055-ben elkezdődött az óvóhely építési projekt hatékonyságát fokozták.

Az ÚVSZ újult erővel vetette magát a harcokba, s technikai fölénye egyre inkább megmutatkozott a gyengébben felszerelt NATO és USA haderők felett. Áprilisban felszabadították Varsót, miután a NATO seregeket kivonultak Nyugat-Oroszországból és Kelet-Lengyelországból, a felperzselt föld taktikát alkalmazva. A megállíthatatlan ÚVSZ erőkkel szembenézve, az USA és NATO erők visszatértek a jó öreg hidegháborús taktikákhoz. Az ellenfél csapataihoz közel alkalmaztak nukleáris támadásokat, ezáltal atomsíksággá változtatva a mezőket, mindent elárasztva halálos sugárzással. Az ÚVSZ támogatásával, 2075 márciusában a csehek sikeresen elfoglalták Dél-Németországot, s az ÚVSZ erők rákényszerítették Szlovákiát, hogy egyesüljön Csehországgal, remélve hogy ezáltal nyersanyagokhoz jutnak, mellyel támogathatják háborús törekvéseiket.

Májusban az orosz és bulgáriai erők, egy utolsó támadást indítottak a törökök ellen. Görögország nyersanyagok hiányában, észak fele indított támadást Albánia és Macedónia fele. A szlovén és szerb-montenegrói erőket visszahívták az országok Romániából, hogy biztosítsák saját határaikat. Ezáltal túlerőbe kerülven, az ÚVSZ végigbombázta atomrakétákkal Romániát, ezáltal szétzilálva a frontot. ÚVSZ tankok robogtak végig Románián, visszaszorítva a BA-t a volt Moldáviába. Bár az ukrán frontot végigbombázták, ez nem volt elég arra, hogy kimerítse az orosz atomkészleteket. Ukrajna rájött, hogy az ÚVSZ többfrontos háborúja miatt csak egy esélye van, egy helyen összpontosítani a seregét. Ez talán képes lehet arra, hogy a határ mentén felsorakoztatva, visszatartsa a varsói szövetség seregeit.

A feldühödött NATO seregek abban a reményben, hogy visszanyomják a frontot Dél-Németországból, nagyobb számban kezdtek atomtölteteket használni, mélyen Csehország és Lengyelország szívébe küldvén őket. Válaszul az ÚVSZ atomrakétákat indított el a sűrűn lakott német ipari városok felé...Ezáltal még jobban felmérgecsítve, a NATO nagyerejű atomtölteteket dobott le Nyugat-Oroszországban. A válasz nem maradt el. Rakétát rakéta követett, s ez elhúzódott egészen októberig. Egyik fél sem lőtt ki egyszerre nagy mennyiségben atomrakétákat és nem célozták egymás silóit, nehogy totális atomháborúba torkollikon a konfliktus.

Decemberben az ÚVSZ serege közeledett Ankarához, s az atomtámadások meggyengítették Isztambult is. Kelet-Törökországban az orosz és grúz erők együttesen törtek be, s megállíthatatlanul nyomultak előre. A nyugati parton Görögország egy utolsó, nagy erejű támadást indított "most vagy soha" alapon a törökök ellen. Ahogy az ÚVSZ északról és keletről, Görögország pedig nyugatról közeledett Ankara felé, a törökök megadták magukat. A közeledő görögök arra kérték ÚVSZ tagországokat, hogy ne lőjenek ki több atomtöltetet, nehogy felesleges görög katonai áldozatok legyenek. Ezt az ÚVSZ elfogadta, s beleegyezett hogy csak katonák biztosítsák Törökországot.

2076 folyamán az orosz és görög erők azon kezdtek vitázni, kit illet Ankara és Törökország megmaradt része. Ez odáig fajult, hogy az ÚVSZ gyorsreagálású erői visszaszorították a görögöket Ankara külvárosába. Majd korábban adott szavát is megszegte, amikor takitikai bombázást kezdett az összegyűlt görög egységekre. Majd az ÚVSZ erők még többet akartak, egész Törökországot. Abban a hiszemben, hogy a görög egységeket demoralizálták és megfutamították, bemasírozta Ankarába, de dühös, bosszúra éhes ellenségekkel találták magukat szemben. Február folyamán egy kis görög szakasz elkezdte kiszorítani az ÚVSZ egységeket Törökországból. Minden méterért, minden kilométerért véres harcok folytak. "Ha Törökország nem lehet az enyém, akkor a görögöké sem lesz!" alapon, az

ÚVSZ letesztelte a határvonalat az élet és az apokalipszis között. hatalmas mennyiségű rakétát és bombát irányított Törökországra. A görög katonák már a járműveikben szétolvadtak. A totális pusztulást látva, s Törökország lakhatatlanná tételén búsulva, az MSA háborút üzent az ÚVSZ országoknak. Görögország a csapatai elvesztésén nem tudta túltenni magát, de belépett a háborúba szövetségese, Olaszország.

Február és március, az ÚVSZ-NATO atomtámadásokról volt hangos. Először a katonai célpontokat, majd a gyárközpontokat semmisítették meg. Ezt követte az utánpótlási vonalak megsemmisítése. Legvégül a segítségnyújtás megelőzése céljából, az ÚVSZ a földig tarolta a semleges országokat is.

Ahogy északon becsapódtak a rakéták, Finnország, Norvégia és Svédország városait lavina lepte el. Dánia és Hollandia, még mindig ellenezve a háborút, de beléptek a NATO oldalán a harcokba. Mivel néhány EU terület is találatot kapott, ezért a NATO egy szövetségben reménykedett az EU-val az ÚVSZ országokkal szemben. Az EU megegyezett közben az ÚVSZ-vel, hogy ha nem fogja több találat érni az Unió célpontokat, akkor kimaradnak a háborúból. Az EU a NATO-t okolta a háború kirobbanásáért, a NATO pedig fenyegette az EU-t. Ez mindkettejüket szembeállította, s elmérgesedett a helyzet. Az EU továbbra is dédelgette az egységes Európáról szóló elképzeléseit.

2077 tavaszán, hatalmas sikereket ért el az olasz hadsereg. Behatoltak Bulgáriába, s heves harcok folytak Szófiáért. Görögország kezdte érezni hogy háttérbe szorul. Most kétszer annyi hadianyaggal és emberrel rendelkezve, megoldást kellett találnia a helyzetre, vagy kénytelen lesz szembenézni az elpusztult gazdaság és az anarchia gondolatával. Megegyeztek az MSA tagországok a saját épületeik védelméről. Olaszország keletre vonult Szlovéniába és Horvátországba, felajánlva nekik az épületek védelmét, nyersanyagokért cserébe. Görögország területet szerzett a szerbektől, amin az eddig az ÚVSZ ellen harcoló alakulatok most gerillataktikával az MSA ellen fordultak. Eleinte nem okoztak a lázadók sok gondot, de mikor a szállítmányokat kezdték támadni, Olaszország és görög szövetségese felismerte, hogy egy átható támadással kell a volt Jugoszláv országokat kétvállra fektetni. Legelőször is a szerbeket.

Az MSA és az ÚVSZ együttes erejétől meggyengülve, a volt jugoszláviai országok rádöbbenek, hogy el fognak bukni. Minden megmaradt pénzüikkel a fekete piac felé vették az irányt, hogy vegyifegyvereket szerezzenek. Az EU-ban néhány hivatalnok vállalta a fegyverek eladását, hiszen valahogy pótolni kellett az ÚVSZ elleni atomtámadások költségét. Május közepén, mikor ellenséges egységek támadtak keletről, nyugatról és délről, bekerítve Belgrádot, a védekezők kilőtték a fegyvereket. Káosz uralkodott el az ellenfeleiken, mikor ráeszméltek hogy a levegő melyet beszívnak toxikus, a víz amiből isznak mérgező volt. Belgrád elestével, a harcok a délnyugati hegységekben folytatódtak. Az MSA és az ÚVSZ, a hadszíntér északi területénél kerültek szemtől-szembe egymással, egy sugárzó földért vívott csatában. A katonai vezetők azt feltételezték, hogy a vegyifegyverek az EU-tól lettek megrendelve, ezáltal áthágva azt a megegyezést, miszerint nem avatkoznak be a háborúba. A NATO szembekerült az EU-val, mivel az vegyifegyvereket vont be a háborúba, megváltoztatva ezzel a hadviselést. A tüntetések végül azt érték el, hogy a NATO fegyveres fellépést ígért, ha az EU kémiai vagy biológiai fegyvereket vet be.

2077 áprilisában az ÚVSZ és a NATO is beszüntette az atomcsapásokat, mert megkívánták óvni Németország ipari létesítményeinek maradványait. Dán egységek és Holland léghajók beléptek a németországi területekre, és visszaszorították az ÚVSZ-t Lengyelország határai mögé. Visszaszerezték Berlint és a dél-németországi iparvidékeket. A támadástól meghökölve, az ÚVSZ nagy adag atomtöltettel egyenlítette ki az erőviszonyokat.

Májusban Olaszország elkezdte érezni a nyersanyagok hiányát. Szövetségesehez, Görögországhoz hasonlóan, szembesül a ténnyel hogy az egységei egy fertőző területen harcolnak, a nyersanyagok pedig fogytán vannak, ezért egy alternatív energiaforrást kell

találniuk. A görögök eközben hatalmas sikereket könyveltek el, mivel célbavehették Szófiát. Bulgária segítséget kért a szövetségeseitől, de azok a kimerült készletek miatt a segítségnyújtást nem tudták teljesíteni. Dühösen, de szövetségeseit elveszteni nem akarva, a bulgáriai egységek visszavonultak Románia határai mögé. Szófiát körbevették és elkezdődött az ostrom.

Júniusban olasz légi és alpesi egységek átkeltek Tirolba. Az osztrák erők derekasan küzdöttek, de ellenfeleik létszámfölényben voltak. Olaszország átkelve az Alpokon, betört Ausztriába. Több óvóhelyről tettek jelentést, melyek mélyen az Alpok gyomrába vezettek. Féltve az óvóhelyeinek épségét, az EU felszólította az olaszokat, hogy hagyják el Ausztriát, cserébe újra megnyitják a kereskedelmi csatornákat. Hosszú napok tárgyalása után, az EU megnyitotta kereskedelmét az MSA országok fele. Az olasz egységek hazatértek.

A gazdasági megszorítások odáig vezettek, hogy az EU, az ÚVSZ és a NATO szembekerült egymással, a újonnan megnyitott kereskedelemre hivatkozva. Az ÚVSZ szerint az EU megszegte a ígéretét, és beleavatkozott a háborúba. Így vagy megnyitja mindegyikőjük felé a piacát, vagy nem lesz többé védett. A NATO azon a véleményen volt, hogy az EU ha segít az MSA-nak, akkor azoknak csatlakozniuk kell hozzájuk. Valamint a NATO felszólította az EU-t, hogy ne értékesítsen több tömegpusztító fegyvert. Az EU mindezeket elutasította, miszerint a tömegpusztító fegyverek eladása nem tartozik a NATO-ra, és az MSA-vel kötött piaci szerződések meg fogják menteni a háborútól Európát. A NATO titkos tervet készített, miszerint beférkőznek a hollandiai légibázisokra, hogy felkészüljenek egy lehetséges légicsapásra a kereskedelemi, ipari, és gyárközpontok ellen.

2077. július 4-én kitört a háború az USA és Kína között. Miután a NATO parancsnokságot atomtalálat érte, az USA rádöbbsent hogy a háború totális pusztításba fog torkollani. A seregeit és nyersanyagait visszavonta az európai területekről, kilépett a NATO-ból, hogy teljes mellszélességgben Kína ellen harcolhasson. Az egységek távozásával, a NATO ereje meggyengült, rendszerük szétiláldott. Ezen felbuzdulva, az ÚVSZ egységek visszaszorították a frontot Berlinig, és azt újra megszerezték.

Késő júliusban Írorszáiban terroristák szabadon engedték a vegyi fegyvereket, melyek áterjedtek a határokon. Észak Rországnak és Rországnak hamarosan lakhatatlanná vált. Az emberek elpusztultak, a termés elhalt, a folyók vize mérgezővé vált. A NATO az EU újabb szöszegését követően, miszerint nem ad el több vegyi vagy kémiai fegyvert, a franciaországi és belga bombázásokat tervezgette, melyek ipari célpontok ellen irányultak. Emiatt az EU hadat üzent a NATO-nak, melyet az elfogadott. Ezután az EU minden csatornát lezárt, nem támogatta tovább az MSA-t, és a nem szövetséges országokat. Feldühödve az EU-ra, és igényelve annak ásványkincseit, Olaszország újfent megtámadta Ausztriát, majd nyugatra indulva elfoglalták Dél-Kelet Franciaországot. Hamarosan az EU és az MSA háborúban állt egymással.

A háborúban az MSA és az EU is újfajta energiaforrást próbált találni. Dél-Németországban a NATO erők gyengeségeit keresve, az MSA egy nagyerejű támadást indított a dél-németországi ipari területek ellen augusztus folyamán. A meglepetés ereje miatt a NATO erők gyorsan vereséget szenvedtek és az ipari vidékek a támadók kezére jutottak. A NATO totális háborút üzent az MSA-nak. Dél-Németországban egy pokoli, három frontos háború alakult ki a NATO az MSA és az ÚVSZ között.

Míg az ellenfelei egymással hadakoztak, az ÚVSZ a BA teljes elpusztítását tervezte, s Ukrajna megszerzését egyszer s mindenkorra. Szeptember közepén egy hatalmas sereg indult Lengyelországból Ukrajnába. Ukrajna szembesült a saját seregei és az ellenfél csapatai közti különbségekkel. Az EU elkezdte felélni a tartalékait a háború előrehaladtával. EU csapatok lépték át a határt kelet felé, de Kohn-nál a NATO csapatok októberben megállították őket.

Az ukrajnai veszteségek miatt jelentősen meggyengült ÚVSZ ellen a NATO csapatok fényes győzelmet arattak. Lengyelországon át a Vistula folyóig visszaszorították őket, a déli háromfrontos háború pedig kétfrontossá változott, ahogy az ÚVSZ erők visszaszorultak

Csehországba. Az egységihiányban szenvedő ÚVSZ csapatok egy másfajta megoldást próbáltak találni a NATO csapatok visszaszorítására. Novemberben elkezdődött a Vistula folyó menti vegyibombázás. A NATO egységek ellentámadásba mentek át és veszteségeiket szintén vegyifegyverekkel torolták meg.

Novemberben az MSA felülkerekedett Horvátországon. A túlerő visszaszorította az egységeket Magyarország határai mögé. a magyarok segítséget kértek a többi ÚVSZ tagországtól, de azok el voltak foglalva saját "kis" harcaikkal. A támadás visszaverése érdekében Oroszország kémiai fegyvereket adott Magyarországnak. A vegyszerek összeillettek az MSA által használt elemekkel, s felerősítve azt, Magyarország rádöbbsent hogy mekkora hibát követett el azáltal, hogy kémiai fegyvereket vont be a háborúba. A városlakók elhaláloztak és az épületek elpusztultak. Magyarország összeomlásával az MSA képessé vált Budapest ostromára.

Németország elpusztulni látszott az EU csapatok hathatós segítsége miatt . Németország megadta magát az EU-nak és az ÚVSZ erőnek. A német civilek vagy elindultak nyugatra a menekülő karavánokkal, vagy beálltak a milíciákba. Franciaország és Belgium még több erőt küldött Németországba, hogy elhallgattassa a martalócokat és megölje a menekülőket.

Az angol és francia csapatok hatalmas légi harcokat folytattak a csatorna fölött, hogy felülkerekedjenek a szárazföldi csapatokon. Normandiában ismét partraszálltak az angol csapatok, és megkezdték harcukat Észak-Franciaországért. A Földközi-tengeren a görög és olasz flotta megütközött a spanyolokkal, melyből az MSA került ki győztesen. Ezt követően a franciákhoz tartozó Korzikát lerohanták és Olaszországhoz csatolták.

Az EU Dél-Olaszországba betörve megkezdte menetelését Róma irányába. A NATO egységek ezalatt kihasználva, hogy Franciaország erőit északon és Németországban lekötik, bemasíroztak Párizsba. Hogy az utakat megtisztítsák, taktikai atomtölteteket vettek be. Az EU követelte, hogy angol földre atomrakétákat lőjenek civil -és gyártelepekre. Október végén a főváros elestével Franciaországnak nem maradt sok választása, önmagát nem tudta megvédeni a pusztulástól és az egységes Európa jövőképe szertefoszlott.

December elején Bulgária behódolt Görögországnak. Mivel többé nem kapott segítséget az ÚVSZ-től, a Bulgáriának nem volt más lehetősége, gyengén, egyedül maradt. Ezután az MSA további erőket küldött Magyarországon át Lengyelországba. Az ÚVSZ, az erőinek maradékát küldte a déli lengyel határhoz. Az ÚVSZ seregek Románia területén is vereséget szenvedtek, elvesztve ezáltal az országot. Elvesztve embereit, szövetségeseit és felszerelését, Oroszország döntő lépésre szánta el magát, hogy megmeneküljön a vereségtől...

A vég elkezdődött Európában. Minden eddigit felülmúló erejű atomtalálatok érték Rómát, Budapestet, Athént, hogy az ellenséges egységek elpusztuljanak. Franciaország Amszterdamra, Londonra, és Rómára lőtt ki atomrakétákat, hogy ellenfelei fölé kerekedjen. Miután az ellenséges atomfegyverek a NATO észlelte, kilőtte a sajátjait is. Moszkva és minden jelentős nyugat-orosz várost találat ért. Magyar és cseh városok váltak lakhatatlanná, Spanyolország temérdek NATO találatot kapott, végig a tengerig. A kölcsönös atomtámadások folytatódtak, amíg Európa teljesen ki nem égett, totális nem lett a káosz, avagy el nem pusztult.

Európa pokollá változott, ahogy a fegyverek mellékhatása széterjedt a földrészen. A katonai egységek önmagukat gyilkolták le fájdalomukban, mikor nem sikerült a kétségbeesett helyzet elől megmenekülniük. Majd az éhség és a mérgezett víz ölt meg milliókat, ezután ismét felütötte fejét a pestis. Az ezt követő nukleáris tél folyamán a hőmérséklet előbb felszökött, elpusztítva minden növényt és állatot. Az élővilág 90%-a elpusztult.

Ám voltak olyanok, akik nem haltak meg. A szerencsések óvóhelyekben túlélték a háborút, más mázlisták alkalmazkodtak az új éghajlathoz. Ahogy a túlélők berendezkedtek az új világban, ismét kitörték a harcok. Vadvilág volt ez, mutáns élőlényekkel, erőteljes

fegyverekkel és halálos sugárzással. Egy olyan hely, melyet ember nem tudott elképzelni. Ez maga volt a posztapokaliptikus Európa

A fenti írás elérhető a Magyar Fallout PnP siteről, melynek címe: falloutrpg.fw.hu